

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 810: Hai Chữ “Đương Đắc”, Đã Được Thế Tôn Đích Thân Hứa Khả, Tức Là Thọ Ký

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 068)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Hai chữ “Đương đắc”, đã được Thế Tôn đích thân hứa khả, tức là thọ ký.】

Chúng ta có rất nhiều đồng tu, khi xem trên kinh Phật thấy Phật năm xưa thọ ký cho một số đệ tử, liền cảm thấy vô cùng ngưỡng mộ. Chúng ta tự thấy mình thật bất hạnh, cả một đời chẳng gặp được một vị thiện tri thức nào, huống hồ là được thọ ký. Kỳ thực quý vị đã hoàn toàn nghĩ sai rồi, chư Phật Thế Tôn thường hay thọ ký cho quý vị, chỉ là quý vị không để tâm, không tiếp nhận mà thôi, quý vị nói xem thế có đáng tiếc hay không? Ngay chỗ này chính là đang thọ ký cho quý vị. Quý vị không thể trực hạ thừa đương (ngay đó gánh vác), nếu như quý vị trực hạ thừa đương, thì ngay tại đây chính là thọ ký cho quý vị. Chủ nhật chúng ta tổ chức lễ truyền thọ Tam quy y tại đây, có đồng tu cầm Chứng điệp quy y đến hỏi tôi: “Thưa Pháp sư, trên Chứng điệp quy y này sao không có pháp danh của con?”. Tôi nói: “Pháp danh ‘Diệu Âm’ chẳng phải đã in rành rành trên Chứng điệp quy y rồi sao? Cái này mọi người đều giống nhau.”. Tại sao lại chọn cái tên này? Đây là do Phật Thích Ca Mâu Ni thọ ký cho chúng ta. Chúng ta dùng cái tên được thọ ký này thì tốt biết bao! Phần cuối cùng của “Kinh Vô Lượng Thọ”, Phật giảng cho chúng ta rằng, những chúng sanh ở thế giới Ta Bà chúng ta, sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc, tương lai thành Phật tại thế giới Cực Lạc, thành tựu Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, sau đó ứng hóa đến mười phương thế giới để thị hiện thành Phật độ chúng sanh, danh hiệu Phật đều gọi là Diệu Âm Như Lai. Quý vị phải hiểu rõ, tại sao lại gọi là Diệu Âm Như Lai? Diệu Âm chính là “Nam mô A Di Đà Phật”, âm thanh này thật vi diệu! Chúng ta là nhờ niệm Phật mà thành Phật, tương lai giáo hóa chúng sanh, cũng là dùng phương pháp này để phổ độ hết thảy chúng sanh, vừa đơn giản

vừa rõ ràng, một câu Phật hiệu liền có thể phổ độ hết thấy chúng sanh viên thành Phật đạo. Người thấu hiểu sự việc này một cách tường tận nhất, triệt để nhất, rốt ráo nhất, chính là Bồ tát Đại Thế Chí.

Quý vị hãy xem “Đại Thế Chí Bồ Tát Niệm Phật Viên Thông Chương”, phần mở đầu có câu: “Ta cùng năm mươi hai bậc đồng luân”. Năm mươi hai đó không phải là năm mươi hai người, năm mươi hai là nói đến Thập tín, Thập trụ, Thập hạnh, Thập hồi hướng, Thập địa, Đẳng giác, Diệu giác, là năm mươi hai vị thứ này. Qua năm mươi hai vị thứ này quý vị liền hiểu thấu, từ lúc sơ phát tâm mãi cho đến khi thành Phật, Ngài đã dùng phương pháp gì? Một câu Phật hiệu, bốn chữ, chính là vô thượng diệu pháp! Còn có phương pháp nào đơn giản hơn pháp này nữa không, chẳng còn nữa! Vừa đơn giản, vừa dễ dàng, vừa vững vàng, vừa nhanh chóng, đây mới gọi là pháp môn đệ nhất. Trí tuệ của Bồ tát Đại Thế Chí đứng trên Bồ tát Văn Thù, đứng trên Bồ tát Phổ Hiền; Văn Thù, Phổ Hiền còn tu tập một mớ lớn các pháp môn, cuối cùng mới đạo quy Cực Lạc; còn Bồ tát Đại Thế Chí thì dứt khoát, đơn đao trực nhập chẳng có một chút rườm rà rắc rối nào, cho nên Cư sĩ Hạ Liên Cư tán thán Bồ tát Đại Thế Chí là Sơ tổ của Tịnh tông. Vị Sơ tổ Tịnh tông này là Sơ tổ của toàn pháp giới, tận hư không khắp pháp giới, người nào đầu tiên đề xướng việc niệm Phật? Là Bồ tát Đại Thế Chí. Cho nên Bồ tát Đại Thế Chí là Sơ tổ của pháp giới. Ở thế giới Ta Bà chúng ta, Bồ tát Phổ Hiền là Sơ tổ. Thế Tôn thị hiện thành đạo, trong mười bốn ngày (hai thất) đầu tiên đã giảng “Kinh Hoa Nghiêm”, Bồ tát Phổ Hiền tại hội Hoa Nghiêm, dùng mười đại nguyện vương dẫn dắt về Cực Lạc, nên Phổ Hiền là Sơ tổ của thế giới Ta Bà chúng ta. Tại Trung Quốc, người đề xướng pháp môn này là Đại sư Viễn Công thời Đông Tấn, Ngài là Sơ tổ ở Trung Quốc chúng ta. Hôm nay chúng ta nói về Sơ tổ Tịnh tông, Sơ tổ có ba vị, thực sự là không thể nghĩ bàn! Hai chữ “Đương đắc” chính là thọ ký, điều đáng quý là chính chúng ta có thể trực hạ thừa đương.